

HAMZA HAKIMZODA NIYOZIYGA OID ILMIY MA'LUMOTLARNING SHAKLLANISHI

Atayev Azamat Pulatovich

Toshkent amaliy fanlar universiteti

O'zbek tili va adabiyoti kafedrasi dotsenti,
filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)
azamatatayev79@gmail.com +99890-949-79-93

Umarova Muslima

Toshkent amaliy fanlar universiteti O'zbek tili va adabiyoti kafedrasining 1-bosqich magistranti.

<https://doi.org/10.5281/zenodo.1571656>

Annotatsiya. Mazkur maqolada o'zbek jadidchilik harakatining yorqin vakili Hamza Hakimzoda Niyoziyning ilmiy o'r ganilish jarayoni bosqichma-bosqich tahlil etiladi. Adibning adabiy, tilshunoslik, dramaturgiya va pedagogik faoliyati yuzasidan shakllangan ilmiy ma'lumotlarning dastlabki mafkuraviy yondashuvlardan boshlab, mustaqillikdan keyingi erkin va tanqidiy ilmiy tadqiqotlar yo'nalishlarigacha bo'lgan rivojlanish holati yoritib berilgan.

Maqolada Hamza merosining raqamli muhitda aks etishi, zamonaviy tadqiqotlar va elektron resurslar orqali keng ommaga taqdim etilishi masalalariga ham alohida e'tibor qaratilgan. Shuningdek, maqola Hamza ijodining o'r ganilishi borasidagi ilmiy maktab shakllanishi va istiqboldagi tadqiqot yo'nalishlari uchun asos bo'la oladi.

Kalit so'zlar: Hamza Hakimzoda Niyoziy, jadidchilik, ilmiy tadqiqotlar, adabiy meros, tilshunoslik, dramaturgiya, pedagogika, o'zbek adabiyoti, ilmiy maktab, raqamli resurslar, ilmiy tahlil.

Kirish

Hamza Hakimzoda Niyoziy (1889–1929) – o'zbek jadidchilik harakatining yirik namoyandalaridan biri, adib, dramaturg, pedagog, tilshunos va jamoat arbobi sifatida o'z davri va undan keyingi madaniy-ma'naviy taraqqiyotda muhim o'rin tutadi. Uning boy va serqirra merosi o'zbek adabiyoti, tilshunosligi, teatr san'ati, ma'rifatparvarlik tarixining muhim sahifalaridan biri sifatida e'tirof etiladi. Shu bois, Hamza merosini ilmiy asosda o'r ganish va baholashga qaratilgan izlanishlar XX asrning o'rtalaridan boshlab shakllanib bordi va bugungi kunga kelib mustahkam ilmiy maktabga aylandi.

Asosiy qism

Hamza Hakimzoda Niyoziyga oid ilmiy ma'lumotlarning shakllanishi xususida izlanar ekanmiz, uni quyidagicha tasniflab o'r ganish maqsadga muvofiqdir:

1. Ilmiy izlanishlarning dastlabki bosqichlari: Sovet davrining dastlabki yillari Hamza ijodini siyosiy kontekstda baholash va uni sotsialistik realizm doirasida talqin qilishga yo'naltirilgan edi. 1930–1940-yillarda Hamzaning faoliyati ko'proq ideologik yondashuvlar asosida baholandi. Uning asarlari to'plamlari nashr etilgan bo'lsa-da, bu davrdagi tadqiqotlarda ilmiylikdan ko'ra mafkuraviy ruh ustun edi.

2. 1950–1980 yillarda shakllangan ilmiy asos: Bu davr Hamza ijodini chuqurroq o'r ganish yo'lidagi ilk ilmiy qadamlar tashlangan davr hisoblanadi.

Xususan, adabiyotshunoslar A. Qahhor, M. Shayxzoda, I. G'aniyev, O. Sharafiddinov, R. Qosimova, va tilshunoslar tomonidan Hamza faoliyati va til masalalariga bag'ishlangan maqolalar e'lon qilindi.

Uning dramaturgik merosi (masalan, "Zaharli hayot", "Boy ila xizmatchi") sahna asari sifatida ham, adabiy tahlil obyekti sifatida ham ko'rib chiqildi. Shu bilan birga, Hamzaning tarjimatchilik faoliyati, lug'atchilik ishlari ham alohida tadqiqot mavzusi bo'ldi.

3. Mustaqillikdan keyingi davrda ilmiy yondashuvlar: O'zbekiston mustaqillikka erishgach, Hamzaning shaxsiyati va ijodiga nisbatan mafkuraviy cheklovlar olib tashlandi. Bu esa uning asarlarini tarixiy, estetik, madaniy va tilshunoslik jihatdan qayta ko'rib chiqishga imkon berdi. Ilmiy tadqiqotlarda quyidagi yo'naliishlar ko'zga tashlandi:

- Adabiy merosning tekstologik tahlili (asli va nashrlari taqqoslanib o'rghanildi);
- Tilshunoslik tahlillari (Hamzaning sheva, xalq tili, imlo, so'z boyligi bilan bog'liq ishlari);
- Jadidchilikdagi o'rni va pedagogik qarashlari;
- Ma'rifiy va islohotparvarlik g'oyalari.

Hamza Hakimzoda ijodida tilshunoslik tahlillarini ham quyidagicha tasniflab o'rghanish mumkin:

a) Til va adabiyotga ilmiy yondashuv: Hamzaning tilga bo'lgan munosabati uni ijodkor emas, balki tilshunos sifatida ham ko'rsatadi. U o'z asarlarida xalq og'zaki nutqiga, mahalliy shevalarga tayangan holda ifoda soddaligini ta'minlashga intilgan. Tilning xalqchil bo'lishi kerakligini aytgan holda, sun'iy va murakkab uslubdan voz kechishni taklif qilgan.

"Xalqqa tushunarli bo'lмаган, г'айри tabiiy til adabiy til emas" – degan fikri Hamzaning tilshunoslik pozitsiyasini ochib beradi.

b) Sheva va adabiy til masalalari: Hamza ijodida sheva leksikasining faol qo'llanilishi kuzatiladi. Ayniqsa, dramatik asarlarida qahramonlar nutqi orqalitilning ijtimoiy qatlamlar va mintaqaviy xususiyatlarini ko'rsatishga uringan. Bu holat "Boy ila xizmatchi", "Zaharli hayot", "Paranji sirlaridan bir lavha" kabi asarlarida yaqqol namoyon bo'ladi. U tilni real hayot hodisalari bilan bog'liq holda, xalqona, jonli, obrazli ifodalashga intilgan.

c) Imlo islohoti va orfografiya masalalari: Hamza tilshunos sifatida imlo va alifbo islohotiga alohida e'tibor bergen. U eski arab yozuvidagi chalkashliklar va soddalashtirish zarurati haqida maqolalar yozgan. Jadid maktablari uchun tayyorlagan o'quv qo'llanmalarida fonetik tamoyillarga asoslangan soddalashtirilgan imlodan foydalangan. U fonetika, morfologiya va so'z yasalishi masalalariga amaliy yechimlar taklif qilgan.

d) Lug'atchilik faoliyati: Hamzaning lug'at tuzishdagi ishi o'z davri uchun yangilik bo'lib, u xalq tilida qo'llaniladigan so'zlarni jamlab, ularni ma'no jihatidan izohlashga harakat qilgan. Uning bu boradagi izlanishlari mustaqillikdan keyingi davrda ilmiy tahlil etila boshladi.

e) Til madaniyati va ma'naviylik masalasi: Hamza tilni faqat aloqa vositasi emas, balki madaniyat va axloq tarbiyachisi sifatida ko'rgan. U tilni pok, tushunarli, milliy ruhda bo'lishi kerakligini ta'kidlab, til orqali inson ma'naviyatini yuksaltirishga harakat qilgan.

Bu davrda bir qator nomzodlik va doktorlik dissertatsiyalari himoya qilindi, maxsus monografiyalar va ilmiy maqolalar chop etildi.

Misol uchun, Hamzaning til va imlo masalalariga oid qarashlari M. Jo‘rayev, Z. Eshonqulova, X. Sultonova kabi tadqiqotchilar tomonidan o‘rganildi.

4. Raqamli ma’lumotlar va elektron resurslarda aks etishi

So‘nggi yillarda Hamza merosi raqamli formatda ham ommalashmoqda. Uning asarlari elektron kutubxonalar, ilmiy ma’lumotlar bazalari (masalan, “Ziyonet”, “elibrary.uz”) orqali keng foydalanuvchilarga taqdim etilmoqda. Bu esa Hamza merosini xalqaro ilmiy muomalaga kiritish imkoniyatini kengaytirmoqda.

Xulosa

Hamza Hakimzoda Niyoziyning tilshunoslik borasidagi qarashlari va amaliy faoliyati bugungi o‘zbek tilshunosligi uchun ham muhim manba hisoblanadi. Uning xalq tili va adabiy til o‘rtasidagi uyg‘unlik, imlo soddaligi, milliy leksika boyligining saqlanishi, shevalardan foydalanish kabi masalalarga bergan baholari hozirgi til islohoti va til siyosatida ham dolzarbdir.

Shuningdek, adibning ilmiy o‘rganilishi bosqichma-bosqich shakllanib, hozirgi kunda chuqur, ko‘p qirrali va turli fan sohalarini qamrab olgan ilmiy yo‘nalishga aylangan. Uning merosi faqat adabiy emas, balki tilshunoslik, tarix, pedagogika, madaniyatshunoslik nuqtayi nazaridan ham o‘rganilmoqda. Bugungi kunda Hamzaning tilshunoslik faoliyati hali to‘liq o‘rganilmagan bo‘lib, bu borada yanada chuqur ilmiy izlanishlarni davom ettirish, Hamza merosini zamonaviy ilmiy metodologiyalar asosida talqin qilish muhim ilmiy vazifadir.

Adabiyotlar ro‘yxati

1. Eshonqulova Z. *Hamza ijodida til va uslub masalalari*. // “Til va adabiyot ta’limi” jurnali, 2012, №1.
2. Jo‘rayev M. *XX asr boshlarida o‘zbek adabiy tili taraqqiyoti*. – Toshkent: Fan, 2000.
3. Karimov I.A. *Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch*. – Toshkent: Ma’naviyat, 2008.
4. Sharafiddinov O. *Jadidlar haqida mulohazalar*. – Toshkent: Adabiyot va san’at, 1993.
5. Sultonova X. *Hamza til madaniyati targ‘ibotchisi sifatida*. // “Filologiya masalalari” jurnali, 2015, №2.
6. Sultonova X. *Hamzaning til madaniyatiga qo‘shtigan hissasi*. // “Filologiya masalalari”, 2015, №2.
7. Qosimova R. *O‘zbek dramatik asarlarida obrazlar nutqi*. – Toshkent: Fan, 1998.
8. G‘aniyev I. *Hamza – dramaturg va ma’rifatchi*. – Toshkent: Fan, 1979.